

Ἡ μεγάλη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο (Ἰωὴλ Φραγκᾶκος Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Ὁργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν»

Ἡ παραβολὴ τοῦ ἄσωτου, ποὺ διαβάζεται σήμερα στὶς Ἐκκλησίες, χαρακτηρίζεται

ἀπὸ τοὺς ἑρμηνευτὲς ὡς ἓνα μαργαριτὰρι ἀνάμεσα στὶς παραβολὰς ἢ ὡς Εὐαγγέλιον ἀνάμεσα στὸ Εὐαγγέλιον. Μερικοὶ τὴν ὀνομάζουσαν παραβολὴν τοῦ πρεσβύτερου (μεγαλύτερου) υἱοῦ. Πράγματι, χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ στάσις τοῦ πρεσβύτερου υἱοῦ, ὅταν ἦλθε στὸ σπίτι καὶ πληροφορήθηκε τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ νεότερου ἀδελφοῦ του. Δὲν ἤθελε νὰ μπεῖ καὶ κατηγοροῦσε τὸν πατέρα του ὅτι τάχα τὸν ἀδικεῖ. Ἡ κατηγορία ἐστιαζόταν στὸ ὅτι αὐτὸς δούλευε νύχτα καὶ ἡμέρα καὶ δὲν ἀμειβόταν ἐπαρκῶς, σὲ ἀντίθεσιν μὲ τὸν ἄσωτον υἱὸν ποὺ ἔφαγε τὸ βίον του μετὰ πορνῶν, καὶ στὸ τέλος, ὅταν γύρισε, ἔτυχε καὶ καλῆς ὑποδοχῆς. Ἄς δοῦμε τὸν πρεσβύτερον υἱὸν τῆς παραβολῆς.

Ποῖος εἶναι ὁ πρεσβύτερος υἱός;

Οἱ περισσότεροι ἑρμηνευτὲς λέγουν πὼς ὁ μεγαλύτερος υἱὸς ἦσαν οἱ Φαρισαῖοι. Ἐπειδὴ οἱ τελῶνες κι οἱ ἁμαρτωλοὶ πλησίαζαν τὸν Χριστὸ καὶ τὸν ἄκουγαν, καὶ προφανῶς μερικοὶ μετανοοῦσαν, αὐτὸ δὲν ἄρεσε στοὺς Φαρισαίους. «Διεγόγγυζον οἱ τε Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντας ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς» (Λουκ.15,2). Ἡ κατηγορία αὐτὴ ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ ἦταν μόνιμη καὶ διαρκῆς, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς μὲ τέτοιου εἴδους παραβολές, ὅπως τοῦ χαμένου προβάτου καὶ τῆς χαμένης δραχμῆς, προσπάθησε νὰ τοὺς ἀλλάξει τὴν ἀντίληψη. Ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος γράφει πὼς «πάντα ἐστὶν φορητὰ διὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἀδελφοῦ», δηλ. ὅλα εἶναι ἐπιτρεπτὰ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀδελφοῦ μας. Τόσο περισπούδαστη εἶναι ἡ ψυχὴ κάθε ἀνθρώπου ἀπέναντι στὸ Θεό, ὥστε νὰ θυσιάσει καὶ τὸν Υἱό Του, τὸ μόσχο τὸ σιτευτό, γιὰ τὴ σωτηρία μας.

Μία ἄλλη ἑρμηνεία τοῦ πρεσβύτερου εἶναι καὶ ἡ ἀκόλουθη. Ὁ υἱὸς αὐτὸς συμβολίζει τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας. Οἱ Ἅγιοι αὐτοί, ποὺ βάσταξαν τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας καὶ ποὺ δούλεψαν στὸν ἀμπελώννα τοῦ Κυρίου ἀπ' τὴν πρώτη ὥρα, αὐτοὶ ποὺ ὑπάκουσαν στὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἀπαιτοῦν νὰ ἐφαρμοσθεῖ δικαιοσύνη. Νὰ ἀμείψει ὁ Θεὸς τοὺς εὐσεβεῖς ἢ νὰ καταδικάσει τοὺς ἀσεβεῖς. Οἱ Ἅγιοι μένουν κατάπληκτοι μπρὸς στὴ μεγάλη εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος συγχωρεῖ ἀμέσως αὐτοὺς ποὺ ἐπιστρέφουν μετανοώντας σ' Αὐτόν. Μάλιστα τοὺς δίνει τὰ ἴδια δῶρα ποὺ χαρίζει καὶ στοὺς Ἁγίους. Σὰν νὰ διαμαρτύρονται οἱ Ἅγιοι (παραβολικὰ βέβαια ὅλα αὐτὰ κι ὄχι πραγματικά), ποὺ ὁ Θεὸς δείχνει μία «σκανδαλιστικὴ» συμπεριφορὰ ἐλέους καὶ εὐσπλαχνίας στοὺς ἁμαρτωλοὺς. Ἀποδεικνύεται ἔτσι πὼς ἡ δικαιοσύνη τῶν ἀνθρώπων εἶναι διαφορετικὴ ἀπὸ τὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ.

Μία παρανόηση τῶν εὐσεβῶν ἀνθρώπων

Πολλὲς φορὲς οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἐργάζονται πνευματικὰ μέσα στὴν Ἐκκλησία, αἰσθάνονται μία ὑπεροχὴ ἀπέναντι στοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ δὲν μποροῦν νὰ παραδεχθοῦν πὼς μπορεῖ κι οἱ ἁμαρτωλοὶ νὰ μετανοήσουν καὶ νὰ ἀλλάξουν ζωὴ καὶ στὸ τέλος νὰ σωθοῦν. Νομίζουν πὼς ἔχουν περισσότερα δικαιώματα ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπέναντι στὸ Θεό. Ἔχουν, λένε, κάνει καλὰ ἔργα καὶ δὲν πρόδωσαν ποτὲ τὴν ἐμπιστοσύνη τους στὸ Θεό. Ὅμως ἔρχεται ὁ Κύριος καὶ τονίζει πὼς ἡ μετάνοια εἶναι πιὸ σπουδαία ἐργασία ἀπὸ τὰ νομιζόμενα καλὰ μας ἔργα. Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, λέγει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, εἶναι χάρισμα τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο καὶ δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα πολλῶν ἢ λίγων καλῶν πράξεων.

Ἄλλα τὰ μέτρα τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ κρίνει καὶ καταδικάζει σύμφωνα μὲ αὐτὰ ποὺ βλέπει, καὶ ἄλλα τὰ μέτρα τοῦ Θεοῦ. Σύμφωνα μὲ τὰ ἀνθρώπινα κριτήρια ὁ ληστής ἢ ἡ πόρνη ἢ ὁ τελῶνης ἢ καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι δὲν πρέπει νὰ σωθοῦν. Ὁ Θεὸς ὅμως

μὲ τὴν ἀπέραντη ἀγάπη Του καὶ μὲ τὸ μέτρο τῆς δικαιοσύνης Του τοὺς σώζει. Ὁ ἄββᾶς Ἰσαὰκ ἔλεγε: «Μπορεῖ ὁ θεὸς νὰ ὀνομάζεται δίκαιος, ἀλλὰ περισσότερο εἶναι χρηστὸς καὶ ἀγαθός». Ἀπὸ μᾶς ζητάει νὰ Τοῦ δώσουμε τὸν ἑαυτό μας. Νὰ Τοῦ δώσουμε ὅλην τὴν πνευματικὴ ἰκμάδα καὶ ζωντάνια μας. Ἐνας ἀναστεναγμὸς ἔχει μεγαλύτερη βαρύτητα, ὅταν προέρχεται ἀπὸ τὸ βάθος τῆς καρδιάς μας, παρὰ ἓνα δοχεῖο συναισθηματικὰ δάκρυα, ἔλεγε ὁ Γέροντας Παΐσιος. Ἄς πλησιάσουμε τὸν Θεὸ μὲ ταπείνωση καὶ μὲ διάθεση συντριβῆς τοῦ ἐγωισμοῦ μας, γιὰ νὰ σωθοῦμε.

Πηγή: agiazoni.gr